89. మన్-జాఅ-బిల్-హసనతి-ఫలహూ-ఖైరుమ్-మిన్హా-
వ-హుమ్-మిన్-ఫజేఇన్-యౌ-మఇ-జిన్-ఆమినూన్. 90.
వ-మన్-జాఅ-బిస్-సయ్యి-అతి-ఫ-కుబ్బత్-వుజూహు-
హుమ్-ఫిన్నారి-హల్-తుజ్-జౌన-ఇల్లా-మాకున్-తుమ్-
తఅ్-మలూన్. 91. ఇన్నమా-ఉమిర్తు-అన్-అఅ్-బుద-
రబ్బ-హాజిహి-హిల్-బల్-దతిల్లజీ-హర్రమహా-వ-లహూ-
కుల్లు-షైఇన్-వ-ఉమిర్తు-అన్-అకూన-మినల్-ముస్-
లిమీన్. 92. వ-అన్-అత్-లువల్-ఖుర్-ఆన-ఫ-మనిహ్-
తదా-ఫ-ఇన్నమా-యహ్-తదీ-లి-నఫ్-సిహీ-వ-మన్-జల్ల-
ఫ-ఖుల్-ఇన్నమా-అనా-మినల్-మున్-జిరీన్. 93. వ-
ఖులిల్-హమ్దు-లిల్లాహి-స-యురీకుమ్-ఆయాతిహీ-ఫ-
తఅ్-రిఫూనహా-వమా-రబ్బుక-బి-గాఫిలిన్-అమ్మా-తఅ్-
మలూన్.

సూరయె ఖసస్, మక్కీ, రుకూ-9, ఆయతెఁ-88

బిస్మిల్లా-హిర్రహ్మా-నిర్రహీమ్

1. తాసీమ్-మీమ్. 2. తిల్క-ఆయాతుల్-కితాబిల్-
ముబీన్-నత్లూ-అలైక-మిన్-నబఇ-మూసా-వ-ఫిర్-ఔన-
బిల్-హఖ్ఖి-లి-ఖౌమిన్-యూమినూన్. 4. ఇన్న-ఫిర్-
ఔన-అలా-ఫిల్-అర్జి-వ-జఅల-అహ్లహా-షియ-అన్-
యస్-తజ్-ఇఫు-తాఇ-ఫతమ్-మిన్-హుమ్-యుజ బ్-
బిహు-అబ్నా-అహుమ్-వ-యస్-తహ్-ఈ-నిసా-అహుమ్.
ఇన్నహూ-కాన-మినల్-ముఫ్-సిదీన్. 5. వ-నురీదు-అన్-
నమున్న-అలల్-లజీనస్-తుజ్-ఇఫూ-ఫిల్-అర్జి-వ-
నజ్-అల-హుమ్-అ-ఇమ్మ-తన్-వ-నజ్-అల-హుముల్-
వారిసీన్.

امن خلق ٢٠ ٣٨٦ القصص ٢٨

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ
اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ ؕ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ
الْبَلْدَةِ الَّذِيْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَيْءٍ ۫ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ
الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٍ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ
مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ
عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً
مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا
فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥﴾

منزل ٥

89. ఎవరు పుణ్యము చేసి వత్తురో వారికి దానికంటె శ్రేష్ఠ మైనది లభించును. వారు ఆ దినమున భయములేక సురక్షితముగ నుందురు. 90. ఎవరు పాపము చేసి వత్తురో వారు నరకాగ్నిలో బోరగిల వేయఁబడుదురు" మీరు చేయుచున్న కర్మల ఫలితమే మీరు పొందుచున్నారు. (అని చెప్పఁబడును.) 91. ఈ పురమునకు గౌరవము నొసంగి నట్టియు దానికి ప్రభువు అగు నట్టియు దేవుని నారాధించునట్లు నాకు ఆజ్ఞ అయినది. ప్రతి వస్తువును అతనిదే. నేను విధేయుఁడనై యుండుటకును, 92. ఖురాను పఠించి వినిపించుటకును నాకు ఆజ్ఞ అయినది. కావున ఎవఁడు సన్మార్గమునకు వచ్చునో వాఁడు తన మేలు కొఱకే సన్మార్గమునకు వచ్చును. ఎవఁడు దుర్మార్గుఁడుగ నుండునో (వానితో) "నేను భయపెట్టునట్టి ప్రవక్తలలో చేరిన వాఁడను" అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము. 93. అల్లాఃకే సర్వస్తోత్రములు. అతఁడు శీఘ్రముగనే తన సూచనలను మీకు చూపును. కావున మీరు వానిని తెలిసికొందురు. నీ ప్రభువు మీరందఱు చేయు అన్ని కర్మముల విషయమున అజాగ్రత్తగా లేఁడు అని పలుకుము.

సూరయె ఖసస్ 28 మకీయ 88 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాఁడు నగు అల్లాః పేర.

1. తా-సీమ్-మీమ్. 2. ఇవి స్పష్టమైన గ్రంథము వాక్యములు. 3. విశ్వాసముగల ప్రజల ప్రయోజనమునకై మూసా మఱియు ఫిరౌను యొక్క వాస్తవమైన వృత్తాంతములో కొంత నీకు వినిపించు చున్నారము. 4. ఫిరౌను (మిసరు) దేశములో చాల గర్వము వహించి యుండెను. అందలి జనులను పలు తెగఁజేసి యుండెను. అందునొక తెగవారిని బలహీనులఁజేసి వారి పుత్రులను వధించుచుండెను. వారి స్త్రీలను బ్రతుకనిచ్చు చుండెను. నిశ్చయముగ అతఁడు చాల కీడు కల్గించుచుండెను. 5. దేశములో బలహీనులుగ నున్న వారికి మేలు చేయవలెననియు, వారిని నాయకులఁగఁ జేయవలెననియు, వారిని వారసులఁగఁ జేయవలెననియు,

6. వ-నుమక్కిన-లహుమ్-ఫిల్-అర్జి-వ-నురియ-ఫిర్-జౌన-వ-హామాన-వ-జునూ-దహుమా-మిన్-హుమ్-మాకానూ-యహ్-జరూన్. 7. వ-ఔహైనా-ఇలా-ఉమ్మి-మూసా-అన్-అర్జి-ఈహి-ఫ-ఇజా-ఖిఫ్తి-అలైహి-ఫ-అల్ ఖీహి-ఫిల్-యమ్మి-వలా-తఖాఫీ-వలా-తహ్-జనీ-ఇన్నా-రాద్దూహు-ఇలైకి-వ-జాఇలూహు-మినల్-ముర్-సలీన్. 8. ఫల్-తఖతహూ-ఆలు-ఫిర్-ఔన-లి-యకూన-లహుమ్-అదువ్వన్-వ-హజనన్. ఇన్న-ఫిర్-ఔన-వ-హామాన-వ-జునూద-హుమా-కానూ-ఖాతి-ఈన్. 9. వ-ఖాలతిమ్-రఅతు-ఫిర్-ఔన-ఖుర్రతు-ఐనిల్-లీ-వలక. లా-తఖ్-తులూహు-అసా-అన్-యన్-ఫ-అనా-ఔ-నత్-తఖి-జహూ-వల-దన్-వహుమ్-లా-యష్-ఉరూన్. 10. వ-అస్-బహ-ఫుఆదు-ఉమ్మి-మూసా-ఫారి-గన్.ఇన్-కాదత్-ల-తుబ్ దీ-బిహీ-లౌలా-అర్-రబత్నా-అలా-ఖల్ బిహా-లి-తకూన-మినల్-మూమినీన్. 11. వ-ఖాలత్-లి-ఉఖ్-తిహీ-ఖుస్సీహి-ఫ-బసు-రత్బిహీ-అన్-జును-బిన్-వహుమ్-లా-యష్-ఉరూన్. 12. వ-హర్రమ్నా-అలైహిల్-మరాజిఅ-మిన్-ఖబ్లు-ఫ-ఖాలత్-హల్-అదుల్లు-కుమ్-అలా-అహ్లి. బైతిన్-యక్-ఫులూనహూ-లకుమ్-వహుమ్-లహూ-నాసి-హూన్. 13. ఫ-రదద్నాహు-ఇలా-ఉమ్మిహీ-కై-తఖర్ర-ఐనుహా-వలా-తహ్జన-వలి-తత్-లమ. అన్న-వత్-దల్లాహి-హఖ్ఖున్-వ-లాకిన్న-అక్-సరహుమ్-లా-యత్-లమూన్.

امن خلق ٢٠ ٣٨٧ القصص ٢٨

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ
أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا
تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ
امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ
لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ
نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ ع

منزل ٥

6. వారికి దేశములో అధికారము నొసంగవలెననియు, ఫిరౌను హామానులును వారి సైన్యములును దేనికి భయపడుచుండిరో దానిని ఇస్రాయీలీయుల మూలమున వారికి చూపవలెననియు, మేము కోరుచున్నారము. 7. "మేము, మూసా తల్లికి, నీవు మూసాకు పాలిచ్చు చుండుము. మరల ఆతని విషయమున నీకు భయము గలిగినచో ఆతనిని నదిలో పడవేయుము. నీవు భయపడవలదు. మఱియు దుఃఖపడ వలదు. మేము తిరిగి ఆతనిని నీకడకుఁ జేర్పుదుము. ఆతనిని ప్రవక్తగ నియమింతుము" అని సందేశము పంపితిమి. 8. ఆ పిదప ఫిరౌను వారలు, తుదకు మూసా తమకు శత్రువుగను దుఃఖమునకు కారణముగను అగుటకు ఆతని నెత్తికొనిరి. నిశ్చయముగ ఫిరౌను హామానులు వారి సైనికులు చాల పొరపాటు పడిన వారలైరి. 9. ఫిరౌను భార్య "ఈతఁడు నాకును నీకును కన్నుల పండువగ నున్నాఁడు. ఈతని వధింపకుఁడు. బహుశ ఈతఁడు మాకు పనికి వచ్చును. లేదా మేము ఈతనిని పుత్రునిఁగ గ్రహింప వచ్చును" అని పలికెను. వారికి దీని ఫలితము తెలియకుండెను. 10. మూసా తల్లియొక్క మనస్సు నిలుకడలేక చలింపసాగెను. ఆమె నమ్మకము గలిగి యుండుటకై మేము ఆమె మనస్సు బంధింపక యుండినచో ఆమె మూసా విషయమును బయలు పెట్టుటకు సమీపించెను. 11. ఆమె మూసా అక్కతో "నీవు పోయి ఆతని జాడ తీయుము' అని పలికెను. కావున ఆమె మూసాను దూరము నుండి చూచెను. అది వారికి తెలియకుండెను. 12. మేము దీనికి ముందే దాదులను ఆయన కొఱకు నిషేధించి యుంచితిమి. కావున ఆమె "మీ కొఱకు ఆతనిని పోషించి ఆతని మేలు కోరునట్టి ఒక యింటి వారిని మీకు తెలుపుదునా!" అని పలికెను. 13. మరల ఆతని తల్లి కన్నులు చల్లపడుటకు తిరిగి మేము ఆతనిని ఆమె కడకు చేర్చితిమి. కాని పెక్కు మందికి తెలియదు.

14. వ-లమ్మా-బలగ-అషుద్దహూ-వస్-తవా-ఆతైనాహు-
హుక్మన్-వ-ఇల్మన్-వ-కజాలిక-నజ్-జీల్-ముహ్-సినీన్.
15. వ-దఖ-లల్-మదీనత-అలా-హీని-గఫ్-లతిమ్-మిన్-
అహ్-లిహాఫ-వ-జద-ఫీహా-రజులైని-యఖ్-తతి-లాని-
హాజా-మిన్-షీ-అతిహీ-వ-హాజా-మిన్-అదువ్విహీ-ఫస్-
తగా-సహుల్-లజీ-మిన్-షీ-అతిహీ-అలల్-లజీ-మిన్-
అదువ్విహీ-ఫ-వకజహూ-మూసా-ఫ-ఖజా-అలైహి-ఖాల-
హాజా-మిన్-అమలిష్-షైతాని, ఇన్నహూ-అదువ్వుమ్-
ముజిల్లుమ్-ముబీన్. 16. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీ-జలమ్‌తు-
నఫ్‌సీ-ఫగ్-ఫిర్‌లీ-ఫ-గఫర-లహూ. ఇన్నహూ-హువల్-
గఫూరుర్- రహీమ్. 17. ఖాల-రబ్బి-బిమా-అన్-అమ్త-
అలయ్యా-ఫలన్-అకూన-జహీరల్-లిల్-ముజ్-రిమీన్.
18. ఫ-అస్-బహ-ఫిల్-మదీనతి-ఖాఇ-ఫన్-యత-రఖ్-
ఖబు-ఫ-ఇజల్-లజీస్-తన్-సేరహూ-బిల్-అమ్‌సి-యస్-
తస్-రిఖుహూ. ఖాల-లహూ-మూసా-ఇన్నక-ల-
గవియ్యుమ్-ముబీన్. 19. ఫలమ్మా-అన్-అరాద-అన్-
యబ్-తిష-బిల్లజీ-హువ-అదువ్వుల్-లహుమా-ఖాల-
యా-మూసా-అతు-రీదు-అన్-తఖ్-తులనీ-కమా-ఖతల్త-
నఫ్-సమ్-బిల్-అమ్‌సి-ఇన్-తురీదు-ఇల్లా అన్‌తకూన-
జబ్బారన్-ఫిల్-అర్‌జి-వమా-తురీదు-అన్-తకూన-
మినల్-ముస్-లిహీన్. 20. వ-జాఅ-రజు-లుమ్-మిన్-
అఖ్-సేల్-మదీనతి-యస్‌ఆ-ఖాల-యా-మూసా-ఇన్నల్-
మలఅ-యా-తమిరూన-బిక-లి-యఖ్-తులూక-ఫఖ్‌రుజ్-
ఇన్నీ-లక-మినన్-నాసిహీన్.

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ
اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا
مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ
عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ
اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ
فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ
فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا
يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ
لَهٗ مُوْسٰۤى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ
بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰۤى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ
كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا
فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ
رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۫ قَالَ يٰمُوْسٰۤى اِنَّ الْمَلَاَ
يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّىْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾

14. మూసా, తాను యుక్త వయస్సునకు వచ్చి పరిపూర్ణుఁడు కాఁగా మేము అతనికి జ్ఞానమును విద్యయు నొసంగితిమి. ఇటులే మేము సత్కర్మలకు ప్రతిఫల మొసంగు చున్నారము. 15. అతఁడు నగరమందు అందలి ప్రజలకు మెలఁకువ లేకున్నపుడు ప్రవేశించెను. అపుడు ఒండొరులతో పోరాడుకొను చున్న ఇద్దఱు మనుష్యులను చూచెను. అందొకఁడు తన తెగకు సంబంధించిన వాఁడు. మఱొకఁడు అతని శత్రువులకు చేరిన వాఁడు. అతని తెగకు చేరిన వాఁడు మూసాను "అతని శత్రువునకు విరోధముగ తనకు సహాయపడుము" అని కోరెను. ఆ పిదప మూసా తన శత్రువును ఒక గ్రుద్దు గ్రుద్ది వానిని కడతేర్చెను. (అపుడు) మూసా "ఇది సైతాను పని యాయెను. నిశ్చయముగ సైతాను స్పష్టముగ దారి తప్పించు శత్రువుగ నున్నాఁడు" అని పలికెను. 16. "ఓ నా ప్రభువా! నాచే పొరపాటాయెను. కావున నన్ను క్షమింపుము" అని మూసా వేఁడు కొనఁగా దేవుఁడు ఆయనను క్షమించెను. నిశ్చయముగ అతఁడే క్షమించు వాఁడు, దయగలవాఁడు. 17. "ఓ నా ప్రభువా! నీవు నాకు పెక్కు మేళ్లు చేసి యున్నావు. కాఁబట్టి ఇఁక మీఁద నేను పాపత్ములకు తోడుపడను" అని మూసా విన్నవించెను. 18. మరల మూసా, నగరములో భయపడుచు వేచుచు ఉదయమున లేచెను అపుడే నిన్నటి దినము అతనితో సహాయము కోరిన వాఁడే తిరిగి అతనిని (సహాయమునకు) పిలువ సాగెను. అపుడు అతనితో "నీవు నిశ్చయముగ స్పష్టమైన దుర్మార్గుఁడవుగ నున్నావు" అని మూసా పలికెను. 19. ఆ పిదప మూసా తమ ఇద్దఱికి శత్రువుగ నున్న వానిని చేతితో పట్టుకొనఁబోగా "ఓ మూసా! ఏమి నిన్న ఒక మనుష్యుని చంపినట్లు నన్ను కూడ చంప పూనుచున్నావా! నీవు దేశములో దౌర్జన్యము చేయవలెనని మాత్రము కోరుచున్నావు. నీవు సవరించుటను కోరుట లేదు" అని పలుక సాగెను. 20. పురము చివరి నుండి ఒక మనుష్యుఁడు పరుగెత్తుకు వచ్చి "ఓ మూసా! సభవారు నీ విషయమై నిన్ను వధింపవలెనని యోచనలు చేయు చున్నారు. కావున నీవు వెళ్లి పొమ్ము. నేనునీ మేలు కోరుచున్నాను" అని పలికెను.

21. ఫ-ఖరజ-మిన్హా-ఖాఇఫన్-యత-రఖ్ఖే-ఖబు-ఖాల-రబ్బి-నజ్-జినీ-మినల్-ఖౌమిజ్-జాలిమీన్. 22. వ-లమ్మా-తవజ్జహ-తిల్ఖాఅ-మద్యన-ఖాల-అసా-రబ్బీ-అన్-యహ్-దియనీ-సవా-అస్-సబీల్. 23. వలమ్మా-వరద-మాఅ-మద్యన-వజద-అలైహి-ఉమ్మతమ్-మినన్-నాసి-యస్-ఖూన. వ-వజద-మిన్-దూని-హిముమ్-రఅ-తైని-తజూ-దాని-ఖాల-మా-ఖత్-బుకుమా. ఖాలతా-లా-నస్ఖీ-హత్తా-యుస్-దిరర్-రితఉ.వ-అబూనా-షై-ఖున్-కబీర్. 24. ఫ-సఖా-లహుమా-సుమ్మ-తవల్లా-ఇలజ్-జిల్లి-ఫ-ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీ-లిమా-అన్-జల్త-ఇలయ్యా-మిన్-ఖైరిన్-ఫఖీర్. 25. ఫ-జా-అత్హు-ఇహ్దాహుమా-తమ్షీ-అలస్-తిహ్-యా-ఇన్-ఖాలత్-ఇన్న-అబీ-యద్-ఊక-లియజ్-జియక-అజ్ర-మాసఖైత-లనా. ఫలమ్మా-జాఅహూ-వ-ఖస్స-అలైహిల్-ఖసస-ఖాల-లా-తఖఫ్-నజౌత-మినల్-ఖౌమిజ్-జాలిమీన్. 26. ఖాలత్-ఇహ్దా-హుమా-యా-అబతిస్-తాజిర్-హు-ఇన్న-ఖైర-మనిస్-తాజర్-తల్-ఖవియ్యుల్-అమీన్. 27. ఖాల-ఇన్నీ-ఉరీదు-అన్-ఉన్-కిహక-ఇహ్-దబ్-నతయ్య-హాతైని-అలా-అన్-తాజు-రనీ-సమానియ-హిజ-జిన్-ఫ-ఇన్-అత్-మమ్త -అష్రన్-ఫ-మిన్-ఇన్దిక-వ-మా-ఉరీదు-అన్-అషుఖ్-ఖ-అలైక-స-తజిదునీ-ఇన్-షా-అల్లాహు-మినస్-సాలిహీన్. 28. ఖాల-జాలిక-బైనీ-వ-బైనక-అయ్యమల్-అజలైని-ఖజైతు-ఫలా-ఉద్వాన-అలయ్య-వల్లాహు-అలా-మా-నఖూలు-వకీల్.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْۤ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَآءَ
السَّبِيْلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۬ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ؕ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ٚ وَاَبُوْنَا
شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰۤى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ
لِمَاۤ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى
اسْتِحْيَآءٍ ۫ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ؕ
فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ۫ نَجَوْتَ مِنَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰۤاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۫ اِنَّ خَيْرَ
مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ
اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰۤى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْۤ اِنْ
شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾

21. అపుడు మూసా భయపడుచు వేచుచు అందుండి వెళ్ళిపోయెను. ఓ ప్రభువా! నన్ను ఈ దుర్మార్గులైన జనుల నుండి రక్షింపుము" అని పలికెను. 22. మద్యను వైపునకు సరిగా ముఖము త్రిప్పి పోవుచు "నా ప్రభువు నన్ను సరియైన త్రోవకుఁ దీసికొని పోవును" అని నాకు ఆశ గలదు అని పలుకసాగెను. మద్యను నీటి (బావి) యొద్దకు పోయి చేరఁగా అచ్చట నొక ప్రజల గుంపు (పశువులకు) నీరు త్రాగించు చుండుటను చూచెను. వారికి నొక ప్రక్కన ఇద్దఱు స్త్రీలు తమ పశువులను ఆఁపుకొని నిలిచి యుండుట చూచి "ఏమి మీ విషయము?" అని పలికెను. (అపుడు) ఆ యిద్దఱు స్త్రీలు "ఈ గొల్లవారు మరల్చుకొని పోవునంత వఱకు మేము మా పశువులకు నీరు త్రాగింపము. మా తండ్రి చాల వృద్ధుఁడు". అని పలికిరి. 24. ఆ పిదప ఆయన వారిద్దఱి పశువులకు నీరు త్రాగించెను. పిదప అచ్చట నుండి తొలఁగి నీడ కడకు వచ్చి "ఓ నా ప్రభువా! నీవు నాకు చేయునట్టి ఏ మేలైనను దానితో నాకు చాల అక్కఱ గలదు" అని వేఁడుకొనెను. 25. ఆ పిదప ఆ యిద్దఱిలో నొకతె సిగ్గుపడుచు ఆయన యొద్దకు వచ్చి "నీవు మా కొఱకు (మా పశువులకు) నీరు త్రాగించిన దానికి ప్రతిఫల మొసంగుటకు నిన్ను నా తండ్రి పిలుచు చున్నాఁడు" అని పలికెను. ఆ పిదప మూసా ఆయన యొద్దకు పోయి చేరెను. ఆయనతో తన వృత్తాంత మంతయు చెప్పఁగా "నీవు దుష్ట జనుల నుండి రక్షణ పొందితివి" అని పలికెను. 26. ఆ యిద్దఱిలో నొకతె "ఓ తండ్రి! ఈయనను సేవ కొఱకు నియమించి కొనుము. ఎందుకన నీవు సేవకునిఁగ నియమించుకొనునట్టి వాఁడు బలిష్ఠుఁడుగను నమ్మిక గలవాఁడుగ నుండవలెను" అని పలికెను. 27. "నీవు ఎనిమిది సంవత్సరములు నా సేవ చేయవలెను అను షరతుతో ఈ నా యిద్దఱు కుమార్తెలలో నొకతెను నీ కిచ్చి పెండ్లి చేయఁగోరు చున్నాఁను. నీవు పది యేండ్లు పూర్తి చేసితివేని అది నీవు చేసిన (మేలు) అగును. నేను నీపై కష్టము వేయఁగోరను. దేవుఁడు కోరినచో నీవు నన్ను మంచివానిఁగఁ గనుఁగొందువు" అని పలికెను. 28. మూసా "ఈ మాట నీకును నాకును మధ్య అయినది. ఈ రెండు గడువులలో నెద్ది పూర్తి చేసినను నాపై అన్యాయము జరుగకూడదు. మనము పలుకు దానికి దేవుఁడే సాక్షి" అని పలికెను.

29. ఫ-లమ్మా-ఖజా-మూసల్-అజల-వ-సార-బి-అహ్-
లిహీ-ఆనస-మిన్-జాని-బిత్-తూరి-నారన్-ఖాల-లి-
అహ్లి-హిమ్-కుసూ-ఇన్నీ-ఆనస్తు-నారల్-ల-అల్లీ-
ఆతీకుమ్-మిన్-హా-బి-ఖబరిన్-ఔ-జజ్-వతిమ్-
మినన్నారి-ల-అల్లకుమ్-తస్-తలూన్. 30. ఫ-లమ్మా-
అతాహా-నూదియ-మిన్-షాతి-ఇల్-వాదిల్-ఐమని-ఫిల్-
బుఖ్-అతిల్-ముబా-రకతి-మినష్-షజరతి-అన్-యా-
మూసా-ఇన్నీ-అనల్లాహు-రబ్బుల్-ఆలమీన్. 31. వ-
అన్-అల్ఖి-అసాక-ఫ-లమ్మా-రఆహా-తహ్-తజ్జుక-
అన్నహా-జాన్నున్-వల్లా-ముద్-బిరన్-వలమ్-యు-అఖ్-
ఖిబ్. యా-మూసా-అఖ్-బిల్-వలా-తఖఫ్-ఇన్నక-
మినల్-ఆమినీన్. 32. ఉస్-లుక్-యదక-ఫీ-జైబిక-తఖ్-
రుజ్-బైజాఅ-మిన్-గైరి-సూఇన్-వజ్-ముమ్-ఇలైక-
జనా-హక-మినర్-రహ్బి-ఫ-జానిక-బుర్హానాని-మిర్-
రబ్బిక-ఇలా-ఫిర్-ఔన-వ-మల-ఇహీ-ఇన్నహుమ్-కానూ-
ఖౌమన్-ఫాసిఖీన్. 33. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీ-ఖతల్తు-మిన్-
హుమ్-నఫ్సన్-ఫ-అఖాఫు-అన్-యఖ్-తులూన్. 34. వ-
అఖీ-హారూను-హువ-అఫ్-సహు-మిన్నీ-లిసానన్-ఫ-అర్-
సిల్హు-మఇయ-రిద్-అన్-యుసద్దిఖునీ-ఇన్నీ-అఖాఫు-
అన్-యుకజ్-జిబూన్. 35. ఖాల-స-నషుద్దు-అజు-దక-
బి-అఖీక-వ-నజ్-అలు-లకుమా-సుల్-తానన్-ఫలా-
యసిలూన-ఇలైకుమా-బి-ఆయాతినా-అన్తుమా-వ-
మనిత్-తబఅ-కుమల్-గాలిబూన్.

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّیْۤ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّیْۤ اٰتِیْكُمْ
مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٢٩﴾
فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِیَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَیْمَنِ فِی الْبُقْعَةِ
الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ یّٰمُوْسٰۤى اِنِّیْۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣٠﴾
وَ اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ یُعَقِّبْ ؕ یٰمُوْسٰۤى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۫ اِنَّكَ مِنَ
الْاٰمِنِیْنَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ یَدَكَ فِیْ جَیْبِكَ تَخْرُجْ بَیْضَآءَ مِنْ
غَیْرِ سُوْٓءٍ ۫ وَّاضْمُمْ اِلَیْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ىٕهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِیْنَ ﴿٣٢﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّیْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ یَّقْتُلُوْنِ ﴿٣٣﴾
وَاَخِیْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّیْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِیَ رِدْاً
یُّصَدِّقُنِیْۤ ۫ اِنِّیْۤ اَخَافُ اَنْ یُّكَذِّبُوْنِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضُدَكَ بِاَخِیْكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا یَصِلُوْنَ
اِلَیْكُمَا ۚۛ بِاٰیٰتِنَاۤ ۚۛ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ﴿٣٥﴾ معانقة ١١ عند المتأخرين

منزل ٥

29. మరల మూసా ఆ గడువును పూర్తి చేసి తన యింటి వారిని పిలిచికొని పోవునపుడు తూరు పర్వతము వైపున అగ్నిని చూచెను. ఆయన తన యింటి వారితో "మీరు వేచి యుండుఁడు. నేను అగ్నిని చూచినాను. బహుశ అచ్చటి నుండి వార్త తెచ్చెదను. లేదా ఒక అగ్ని కొఱవిని తెత్తును. మీరు కాఁచు కొందురు" అని పలికెను. 30. పిదప ఆయన ఆ అగ్ని వద్దకు పోఁగా ఆ మైదానము కుడి ప్రక్కన నున్న శుభకరము గల స్థలమునందుండిన ఒక వృక్షము నుండి "ఓ మూసా! నేను సర్వలోకములకు ప్రభువగు దేవుఁడను. 31. నీ చేతి కఱ్ఱను పడవేయుము" అని శబ్దము వినఁబడెను. ఆ పిదప ఆ కఱ్ఱ సన్నని పాము వలె ఆడుచుండుట చూడఁగనే మూసా వెనుకకు మరలి పరుగెత్తెను. తిరిగి కూడ చూడలేదు.-"ఓ మూసా! ముందరకు రమ్ము. నీవు భయపడకుము. నీకు భయము లేదు. 32. నీ చేతిని నీ అంగియొక్క కంఠములో దూర్చి వెలుపలికి తీయుము. ఎట్టి దోషము లేక అది ప్రకాశించును. భయము పోఁగొట్టుటకు నీ చేతిని నీ చంకలో నుంచి కొనుము. నీవు ఫిరౌను మఱియు ఆతని అధికారుల వద్దకు పోవుటకు నీ ప్రభువు నుండి నీకు రెండు సూచనలు ఒసంగఁబడినవి. నిశ్చయముగ వారు చాల అవిధేయులైన జనులుగ నున్నారు" అని దేవుని సెలవాయెను. 33. "ఓ నా ప్రభువా! నేను వారిలో నొకనిని చంపి యున్నాను. కావున వారు నన్ను వధింతురను భయము నాకుఁ గలదు. 34. నా సహోదరుఁడగు హారూను నా కంటె స్పష్టముగ మాటలాడును. కావున ఆతనిని నాకు సహకారిగ పంపుము. అతఁడు నా మాటను సత్యపఱచును. వారు నన్ను తిరస్కరింతురను భయము నాకుఁ గలదు" అని మూసావిన్నవించెను. 35. "నీ సహోదరునిచే నిన్ను బలపఱతుము. మీ యిద్దఱికి శక్తినొసంగుదుము. దానివలన వారు మీపై చెయ్యి చాఁపఁజాలరు. మా సూచనలను తీసికొని పొండు. మీ రిద్దఱును మిమ్ము అనుసరించువారును జయము నొందుదురు" అని దేవుఁడు పలికెను.

36. ఫ-లమ్మా-జా-అహుమ్-మూసా-బి-ఆయాతినా-బయ్యినాతిన్-ఖాలూ-మా-హాజా-ఇల్లా-సిహ్‌రుమ్-ముఫ్-తరన్-వమా-సమిత్‌నా-బి-హాజా-ఫీ-ఆబా-ఇనల్-అవ్వలీన్. 37. వ-ఖాల-మూసా-రబ్బీ-అత్-లము-బిమన్-జాఅ-బిల్-హుదా-మిన్-ఇన్-దిహీ-వ-మన్-తకూను-లహూ-ఆఖి-బతుద్-దారి. ఇన్నహూ-లా-యుఫ్-లిహుజ్-జాలి-మూన్. 38. వ-ఖాల-ఫిర్-ఔను-యా-అయ్యు-హల్-మలఉ-మా-అలిమ్తు-లకుమ్-మిన్-ఇలా-హిన్-గైరీ-ఫ-ఔ-ఖిద్-లీ-యా-హామాను-అలత్-తీని-ఫజ్-అల్-లీ-సర్-హల్-ల-అల్లీ-అత్-తలిఉ-ఇలా-ఇలాహి-మూసా-వ-ఇన్నీ-ల-అజున్ను-హూ-మినల్-కాజిబీన్. 39. వస్-తక్-బర-హువ-వ-జునూ-దుహూ-ఫిల్-అర్‌జి-బి-గైరిల్-హఖ్ఖి-వ-జన్నూ-అన్నహుమ్-ఇలైనా-లాయుర్-జఊన్. 40. ఫ-అఖజ్నాహు-వ-జునూదహూ-ఫ-నబజ్‌నా-హుమ్-ఫిల్-యమ్మి-ఫన్-జుర్-కైఫ-కాన-ఆఖి-బతుజ్-జాలిమీన్. 41. వ-జ-అల్నా-హుమ్-అ-ఇమ్మతన్-యద్-ఊన-ఇలన్నారి-వ-యౌమల్-ఖియామతి-లా-యున్-సరూన్. 42. వ-అత్-బత్‌నా-హుమ్-ఫీ-హాజిహి-దున్యా-లత్-నతన్-వ-యౌమల్-ఖియా-మతి-హుమ్-మినల్-మఖ్-బూ-హీన్. 43. వ-ల-ఖద్-ఆతైనా-మూసల్-కితాబ-మిమ్-బత్‌ది-మా-అహ్-లక్-నల్-ఖురూనల్-ఊలా-బసాఇర-లిన్నాసి-వ-హుదన్-వ-రహ్-మతల్-ల-అల్ల-హుమ్-యత-జక్కరూన్.

امن خلق ٢٠ ٣٩١ القصص ٢٨

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُوا مَا هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ
لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى
يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ
إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَٱسْتَكْبَرَ
هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ ۖ
فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً
يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾
وَأَتْبَعْنَٰهُمْ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ هُم
مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ
مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

منزل ٥

36. ఆ పిదప మూసా మా స్పష్టమైన సూచనలను తీసికొని వారి యొద్దకు పోఁగా వారు "అది కల్పితమైన జాలవిద్యా మాత్రముగ నున్నదే! ఇట్టిదే మా పూర్వికులైన తాతముత్తాతల కాలములోఁగూడ జరిగినట్లు మేము వినలేదే" అని పలుకసాగిరి. 37. "నా ప్రభువు వద్దనుండి ఎవరు సన్మార్గబోధ తెచ్చిరో మఱెవరికి అంత్యమున మంచి ఫలితముగలుగునో ఆతనికె బాగుగ తెలియును. దుష్టులు నిశ్చయముగ బాగు పడరు" అని మూసా పలికెను. 38. "ఓ సభ్యులారా! నేను దప్ప వేఱు దేవుఁడు మీకుఁ గలఁడని నాకు తెలియదు. కావున ఓ హామాను! నా కొఱకు మట్టిని కాల్చి (యిటిక రాళ్లుచేసి) నా కొఱకు నొక మేడను నిర్మింపుము. మూసా యొక్క దేవుని తొంగి చూచెదను. అతఁడు అసత్యము పలుకుచున్నాఁడు" అని తలఁచు చున్నానని ఫిరౌను పలికెను. 39. ఆతఁడును ఆతని సైనికులును భూమియందు అన్యాయముగ గర్వము వహించిరి. వారు తాము తిరిగి మా యొద్దకు రాము అని తలఁచు చుండిరి. 40. కావున ఆతనిని ఆతని సేనలను పట్టుకొని సముద్రములో పాఱ వేసితిమి. కావున చూడుము. దుష్టుల గతి యేమాయెనో! 41. నరకమునకు పిలుచు నాయకులుగ వారిని చేసితిమి. తీర్పు దినమందు వారికి సహాయము లభింపదు. 42. ఇహలోకమందు వారి వెంట శాపము తగిలించితిమి. తీర్పుదిన మందు వారు చెడిన వారిలో చేరుదురు. 43. మేము పూర్వ సంఘముల నాశము చేసిన పిదప జ్ఞానము బోధించు నట్టియు సన్మార్గమును దయయుఁగల గ్రంథమును ప్రజలబోధకై మూసాకు నొసంగితిమి.

44. వమా-కున్త-బి-జానిబిల్-గర్-బియ్యి-ఇజ్-ఖైనా-
ఇలా-మూసల్-అమ్ర-వమా-కున్త-మినష్-షాహిదీన్. 45.
వలా-కిన్నా-అన్‌షానా-ఖురూ-నన్-ఫత-తావల-అలై-
హిముల్-ఉమురు-వమా-కున్త-సావి-యన్-ఫీ-అహ్లి-
మద్యన-తత్లూ-అలైహిమ్-ఆయాతినా-వలా-కిన్నా-కున్నా-
ముర్-సిలీన్. 46. వమా-కున్త-బి-జానిబిత్-తూరి-ఇజ్-
నాదైనా-వలాకిర్-రహ్-మతమ్-మిర్-రబ్బిక-లి-తున్-జిర-
ఖౌమమ్-మా-అతాహుమ్-మిన్-నజీరిమ్-మిన్-ఖబ్-లిక-
ల-అల్లహుమ్-యత-జక్కరూన్. 47. వ-లౌలా-అన్-తుసీ-
బహుమ్-ముసీ-బతుమ్-బిమా-ఖద్ద-మత్-ఐదీ-హిమ్-ఫ-
యఖూలూ-రబ్బనా-లౌలా-అర్-సల్‌త-ఇలైనా-రసూలన్-
ఫనత్-తబిఅ-ఆయాతిక-వ-నకూన-మినల్-మూమినీన్.
48. ఫ-లమ్మా-జాఅ-హుముల్-హఖ్ఖు-మిన్-ఇన్‌దినా-
ఖాలూ-లౌలా-ఊతియ-మిస్‌ల-మా-ఊతియ-మూసా.
అవ-లమ్-యక్-ఫురూ-బిమా-ఊతియ-మూసా-మిన్-
ఖబ్లు-ఖాలూ-సిహ్‌రాని-తజా-హరా-వ-ఖాలూ-ఇన్నా-బి-
కుల్లిన్-కాఫిరూన్. 49. ఖుల్-ఫాతూ-బి-కితా-బిమ్-మిన్-
ఇన్-దిల్లాహి-హువ-అహ్‌దా-మిన్-హుమా-అత్-తబిఅహు-
ఇన్-కున్‌తుమ్-సాదిఖీన్. 50. ఫ-ఇల్-లమ్-యస్-
తజీబూ-లక-ఫఅ్-లమ్-అన్నమా-యత్-తబి-ఊన-
అహ్‌వా-అహుమ్. వ-మన్-అజల్లు-మిమ్-మనిత్-తబఅ-
హవాహు-బిగైరి-హుదమ్-మినల్లాహి. ఇన్నల్లాహ-లా-
యహ్-దిల్-ఖౌ-మజ్-జాలిమీన్.

امن خلق ۲۰ ۳۹۲ القصص ۲۸

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝۴۴ وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ
وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ۝۴۵ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا
وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝۴۶ وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ
مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ
اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۴۷ فَلَمَّا
جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ مِثْلَ مَآ
اُوْتِيَ مُوْسٰى ؕ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ۚ
قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَقَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوْنَ ۝۴۸
قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۴۹ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا
يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ؕ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۵۰ ع

منزل ۵

44. మేము మూసాకు ఆజ్ఞ పంపినపుడు నీవు (తూరునకు) పడమటి దిక్కునందుండలేదు. ఆ కాలములో నున్న
వారిలోను నీవు చేరిన వాఁడవు కావు. 45. కాని మేము అనేక సంఘముల వారిని పుట్టించితిమి. మరల వారికి చాల
కాలము గడచెను. నీవు మా వాక్యములను పఠించి వారికి వినిపించుటకు నీవు మద్యను వారిలో కూడ నివసించి
యుండలేదు. కాని మేము ప్రవక్తలను పంపుచున్న వారము. 46. మేము (మూసాను) పిలిచినపుడు నీవు తూర్పు
దిక్కున నుండలేదు. కాని ఎవరి వద్దకు నీకు పూర్వము భయపెట్టువారలు రాలేదో అట్టివారిని నీవు భయపెట్టుటకును
వారు బోధ గ్రహించుటకును నీ ప్రభువు తన అనుగ్రహముచే నిన్ను ప్రవక్తగ నియమించెను. 47. వారు ముందుగా
తమ చేతులార చేసి పంపుకొని యున్న (పాప) కర్మలకు తమపై ఆపద వచ్చి పడినచో "ఓ మా ప్రభువా! ఎందులకు
ప్రవక్తను పంపలేదు. మేము నీ వాక్యముల ననుసరించి విశ్వాసులమై యుందుము గదా" అని పలుకుదురు అను
మాట లేక యుండినచో వారి వద్దకు ప్రవక్తను పంపియుండము. 48. మరల వారి వద్దకు మా వద్దనుండి సత్యము
రాఁగా "మూసాకు నొసంగఁబడినట్లు ఈయనకు నెందులకు నొసంగఁబడలేదు" అని వారు పలుకసాగిరి. వారు
దీనికి పూర్వము మూసాకు నొసంగఁబడిన దానిని తిరస్కరింపలేదా! "రెండును జాలవిద్యలుగ నున్నవి. ఒకటికి
నొకటి తోడు పడినది అని వారు పలికిరి. మేము రెంటిని కూడా నమ్మువారలము కాము" అని వారు పలికిరి. 49.
మీరు సత్యవంతులే అయినచో ఈ రెంటికంటె నెక్కువ సన్మార్గము చూపునట్టి ఒక గ్రంథము దేవుని వద్దనుండి
దీసికొని రండు. నేను దాని ననుసరింతును అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 50. మరల వారు నీవు చెప్పినది చేయలేక
పోయినచో వారు తమ యాత్మ కోరికలను మాత్రము అనుసరించు చున్నారని నీవు తెలిసికొనుము. దేవుని వద్దనుండి
వచ్చిన సన్మార్గ బోధ కాక తన యాత్మ కోరికల ననుసరించు వానికంటె నెక్కువ దుర్మార్గుఁడు మఱెవఁడు గలఁడు.
నిశ్చయముగ దేవుడు ఇట్టి దుర్మార్గులగు జనులను సన్మార్గము చూపడు.

51. వల-ఖద్-వస్-సేల్నా-లహుముల్-ఖౌల-ల-తల్ల-
హుమ్-యత-జెక్కరూన్. 52. అల్లజీన-ఆతైనా-హుముల్-
కితాబ-మిన్-ఖబ్-లిహీ-హుమ్-బిహీ-యూమినూన్. 53.
వఇజా-యుత్-లా-తలైహిమ్-ఖాలూ-ఆమన్నా-బిహీ-
ఇన్నహుల్-హఖ్ఖు-మిర్-రబ్బినా-ఇన్నా-కున్నా-మిన్-
ఖబ్-లిహీ-ముస్-లిమీన్. 54. ఉలా-ఇక-యూతౌన-అజ్-
రహుమ్-మర్ర-తైని-బిమా-సబరూ-వ-యద్-రఊన-బిల్-
హసన-తిస్-సయ్యి-అత-వ-మిమ్మా-రజఖ్-నాహుమ్-
యున్-ఫిఖూన్. 55. వ-ఇజా-సమి-ఉల్-లగ్వ-అత్రజూ
-తన్హు-వ-ఖాలూ-లనా-అత్-మా-లునా-వ-లకుమ్-
అత్-మాలుకుమ్-సలామున్-తలైకుమ్-లా-నబ్-తగిల్-
జాహిలీన్. 56. ఇన్నక-లా-తహ్దీ-మన్-అహ్-బబ్త-వలా-
కిన్నల్లాహ-యహ్-దీ-మన్-యషాఉ-వ-హువ-అత్-లము-
బిల్-ముహ్-తదీన్. 57. వ-ఖాలూ-ఇన్-నత్-తబి-ఇల్-
హుదా-మఅక-నుత-ఖత్-తేఫ్-మిన్-అర్జినా.అవ-లమ్-
నుమ-క్కిల్-లహుమ్-హేర-మన్-ఆమినన్-యుజ్బా-
ఇలైహి-సమ-రాతు-కుల్లి-షై-ఇర్-రిజ్-ఖమ్-మిల్-
లదున్నా-వలా-కిన్న-అక్-సరహుమ్-లాయత్-లమూన్.
58. వ-కమ్-అహ్-లక్నా-మిన్-ఖర్-యతిమ్-బతిరత్-
మఈ-షతహా-ఫ-తిల్క-మసా-కినుహుమ్-లమ్-తుస్కమ్-
మిమ్-బత్-దిహిమ్-ఇల్లా-ఖలీలన్-వ-కున్నా-నహ్-నుల్-
వారిసీన్. 59. వమా-కాన-రబ్బుక-ముహ్-లికల్-ఖురా-
హత్తా-యబ్-తస-ఫీ-ఉమ్మిహా-రసూలన్-యత్లూ-
తలైహిమ్-ఆయాతినా-వమా-కున్నా-ముహ్-లికిల్-ఖురా-
ఇల్లా-వ-అహ్-లుహా-జాలిమూన్.

امن خلق ٢٠ ٣٩٣ القصص ٢٨

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ
مِنْ أَرْضِنَا ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ
لَمْ تُسْكَن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَ
مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

منزل ٥

51. వారు బోధను గ్రహించుటకు (ఖురాను) వాక్యమును ఒక దాని తరువాత నొకటిగా పంపితిమి. 52. మేము
ఖురానునకు ముందెవరికి గ్రంథము నొసంగి యుంటిమో వారు ఖురానును విశ్వసించు చున్నారు 53. దానిని
పఠించి వారికి వినిపించినచో "మేము దీనిని విశ్వసించితిమి. నిశ్చయముగ ఇది మా ప్రభువు వద్ద నుండి వచ్చిన
సత్యము. ఇది రాక మునుపే దానిని నమ్ముచు వచ్చి నారము" అని వారు పలుకుదురు. 54. వారుస్థిరముగ నిలిచి
యున్నందుకు వారికి రెండింతలు పుణ్య మొసంగఁబడును. వారు కీడునకు బదులుగా మేలు చేయుదురు. మేము
వారికి నొసంగి యున్న దాని నుండి ఖర్చు చేయుదురు. 55. వారు వృధా విషయము వినునపుడు దాని నుండి
తొలఁగి పోవుదురు. "మా కర్మలు మాకు. మీ కర్మలు మీకు. మీకు సలామ్. మాకు మూఢులతో పనిలేదు" అని
పలుకుదురు. 56. నీవు కోరిన వారిని సన్మార్గమునకు తేఁజాలవు. కాని దేవుఁడు కోరినచో వారిని సన్మార్గమునకు
తీసికొని వచ్చును. ఎవరు సన్మార్గమునకు వత్తురో దేవునికి బాగుగ తెలియును. 57. "మేము నీతో పాటు సన్మార్గము
అనుసరించితిమేని మా దేశమునుండి తఱుమఁ గొట్టఁబడుదుము" అని వారు (మక్కాలోని అవిశ్వాసులు)
పలుకుదురు. ఏమి? మేము గౌరవమును శాంతియుఁ గల చోట వారికి స్థిరస్థానము నొసంగలేదా! అచ్చటికి
సర్వవిధములైన ఫలములు తినుటకు మా వద్ద నుండి వచ్చుచున్నవిగదా! కాని వారిలో పెక్కురు దానిని తెలిసికొనరు.
58. ఎన్నియో పురములవారు తమ జీవన సౌఖ్యసంపదలచే మదించి యుండఁగ వారిని మేము నాశము చేసి
యున్నారము. ఇవి వారి నివాసములు. వారి పిదప కొంతకాలము తప్ప అందు నెవరును నివసించి యుండలేదు.
మేమే అన్నిటికి వారసులముగ నుండువారలము. 59. నీ ప్రభువు. పురముల ముఖ్యపట్టణములో మా
వాక్యములనుసరించి అందలి నివాసులకు వినిపించునట్టి ప్రవక్తను పంపనంత వఱకు ఆ పురములను
నాశముచేయువాఁడు కాఁడు. పురములలోని జనులు దుర్మార్గులు కానంతవఱకు మేము ఆ పురములను నాశము
చేయువారము కాము.

60. వమా-ఊతీతుమ్-మిన్-షైఇన్-ఫ-మతా-ఉల్-
హేయాతిద్-దున్యా-వ-జీనతుహా-వ-మా-ఇన్దల్లాహి-
ఖైరున్-వ-అబ్ఖా-అఫ-లా-తఖ్-ఖిలూన్. 61. అఫ-మన్-
వఅద్నాహు-వఅ్-దన్-హసనన్-ఫ-హువ-లా-ఖీహి-
కమమ్-మత్తఅ్-నాహు-మతా-అల్-హేయాతిద్-దున్యా-
సుమ్మ-హువ-యౌమల్-ఖియామతి. మినల్-ముహ్-జరీన్.
62. వ-యౌమ-యునాదీ-హిమ్-ఫ-యఖూలు-ఐన-షుర
కాఇ-యల్-లజీన-కున్తుమ్-తజ్-ఉమూన్. 63. ఖాలల్-
లజీన-హఖ్ఖ-అలైహిముల్-ఖౌలు-రబ్బనా-హా-ఉలా-
ఇల్-లజీన-అగ్వైనా-అగ్వైనా-హుమ్-కమా-గవైనా-
తబర్రానా-ఇలైక-మా-కానూ-ఇయ్యానా-యఅ్-బుదూన్.
64. వ-ఖీ-లద్ఊ-షురకా-అకుమ్-ఫ-దఔ-హుమ్-ఫలమ్-
యస్-తజీబూ-లహుమ్-వర-అవుల్-అజాబ-లౌ-
అన్నహుమ్-కానూ-యహ్తదూన్. 65. వ-యౌమ-
యునాదీహిమ్-ఫయఖూలు-మాజా-అజబ్-తుముల్-
ముర్-సలీన్. 66. ఫ-అమి-యత్-అలైహిముల్-
అమ్బాఉ-యౌ-మఇజిన్-ఫ-హుమ్-లా-యత-సా-
అలూన్. 67. ఫ-అమ్మా-మన్-తాబ-వ-ఆమన-వ-అమిల-
సాలిహన్-ఫ-అసా-అన్-య-కూన-మినల్-ముఫ్-లిహీన్.
68. వ-రబ్బుక-యఖ్-లుఖు-మా-యషాఉ-వ-యఖ్-
తారు-మా-కాన-లహుముల్-ఖియ-రతు-సుబ్-హానల్లాహి-
వ-తఆలా-అమ్మా-యుష్-రికూన్. 69. వ-రబ్బుక-
యఅ్లము-మా-తుకిన్ను-సుదూరు-హుమ్-వమా-యుఅ్-
లినూన్. 70. వహు-వల్లాహు-లాఇలాహ-ఇల్లా-హువ.
లహుల్-హమ్దు-ఫిల్-ఊలా-వల్-ఆఖిరతి-వ-ల-హుల్-
హుక్ము-వ-ఇలైహి-తుర్-జఊన్.

وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٦٠ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ۝٦١ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ
شُرَكَاۗءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝٦٢ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ
اِلَيْكَ ۡ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ۝٦٣ وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَاۗءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ
كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ۝٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِيْنَ ۝٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَاۗءُ يَوْمَىِٕذٍ فَهُمْ لَا
يَتَسَاۗءَلُوْنَ ۝٦٦ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ
يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ۝٦٧ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ وَيَخْتَارُ ۭ مَا
كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝٦٨ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝٦٩ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝٧٠

60. మీకు నొసంగఁబడియున్నది (కొన్నాళ్ల) ఇహలోక జీవితమును, దాని సొగసు మాత్రమే. దేవునివద్ద నుండునది
చాల మేలైనది. నిత్యముగ నుండునది. ఏమి? మీరు గ్రహింపరా! 61. మేము చేసిన మంచి వాగ్దానము పొందనున్న
యాతఁడును, మేమొసంగిన ఇహలోక జీవిత సంపదలు పొందినవాఁడై తీర్పుదినమందు పట్టి తేఁబడిన వారిలో
చేరు నాతఁడును, సమానులగుదురా! 62. తీర్పు దినమందు దేవుఁడు అవిశ్వాసులను పిలిచి "మీ రెవరిని నాకుసాటిగ
తలంచుచుంటిరో వారెక్కడ" అని పలుకును. 63. ఎవరినిఁగూర్చి దేవుని మాట స్థిరమాయెనో వారు "ఓ మా ప్రభువా!
మేము ఎవరిని మార్గము నుండి తప్పించి యుంటిమో వారు వీరే. మేము దారి తప్పినట్లు వీరిని కూడ దారి
తప్పించితిమి. నీ యెదుట వీరినిఁగూర్చి మేము అసహ్యపడుచున్నారము. వీరు మమ్ము ఆరాధించు చుండలేదు"
అని పలుకుదురు. 64. మీరు మీ దేవతలను పిలుచుకొనుఁడు అని వారితోఁ జెప్పఁబడును. పిదప వారు వారిని
పిలుతురు. కాని వారు వారికి బదులు పలుకరు. మఱియు వారుశిక్షను పొందెదరు. వారు సన్మార్గమునందు ఉండినచో
(శిక్షను పొంది యుండరు). 65. ఆ దినమున దేవుఁడు వారిని పిలిచి "మీరు ప్రవక్తలకు ఏమి బదులు చెప్పితిరి" అని
అడుగును. 66. అపుడు వారు అన్ని విషయములు మఱచిపోవుదురు. మఱియు వారు ఒకరి నొకరు అడుగు
కొనలేరు. 67. ఎవరు క్షమాపణ వేఁడి విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో వారు ముక్తి పొందు వారిలో చేరుదురని ఆశ
గలదు. 68. నీ ప్రభువు తాను కోరునది సృష్టించును. తాను ఇష్టపడు దాని నెన్నుకొనును. ఎన్నుకొను హక్కు వారికి
లేదు. దేవుఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. వారు సాటి కల్పించు దానితో సంబంధము లేని పరమ పవిత్రుఁడు. 69. వారి
హృదయములలో దాఁగియున్నదియు వారు వెల్లడించునదియు నీ ప్రభువునకు బాగుగ తెలియును. 70. అతఁడే
దేవుఁడు. అతఁడు తప్ప వేఱు ఆరాధింపఁదగినవాఁడు లేఁడు. అతఁడే ఇహమందును పరమందును స్తోత్రములకు
తగినవాఁడు. అతనికే అధికారము చెల్లును. అతని వద్దకే మీరు రప్పింపఁబడుదురు.

71. ఖుల్-అర-ఐతుమ్-ఇన్-జఅ-లల్లాహు-అలై-కుముల్-లైల-సర్-మదన్-ఇలా-యౌమిల్-ఖియామతి-మన్-ఇలాహున్-గైరుల్లాహి-యాతీకుమ్-బి-జియా-ఇన్. అఫలా-తస్-మఊన్. 72. ఖుల్-అర-ఐతుమ్-ఇన్-జఅ-లల్లాహు-అలై కుమున్-నహార-సర్-మదన్-ఇలా-యౌమిల్-ఖియా-మతి-మన్-ఇలాహున్-గైరుల్లాహి-యాతీకుమ్-బి-లై-లిన్-తస్-కునూన-ఫీహి. అఫ-లా-తుబ్-సిరూన్. 73. వ-మిర్-రహ్-మతిహీ-జఅల-లకుముల్-లైల-వన్-నహార-లి-తస్-కునూ-ఫీహి-వ-లి-తబ్-తగూ-మిన్-ఫజ్-లిహీ-వల-అల్లకుమ్-తష్-కురూన్. 74. వ-యౌమ-యునా-దీహిమ్-ఫ-యఖూలు-ఐన-షుర-కాఇ-యల్-లజీన-కున్తుమ్-తజ్-ఉమూన్. 75. వ-నజఅనా-మిన్-కుల్లి-ఉమ్మతిన్-షహీదన్-ఫ-ఖుల్నా-హాతూ-బుర్-హానకుమ్-ఫ-అలిమూ-అన్నల్-హఖ్ఖ-లిల్లాహి-వ-జల్ల-అన్-హుమ్-మాకానూ-యఫ్-తరూన్. 76. ఇన్న-ఖారూన-కాన-మిన్-ఖౌమి-మూసా-ఫ-బగా-అలైహిమ్-వ-ఆతైనాహు-మినల్-కునూజి-మా-ఇన్న-మఫా-తిహహూ-లతనూఉ-బిల్-ఉస్-బతి-ఉలిల్-ఖువ్వతి-ఇజ్-ఖాల-లహూ-ఖౌముహూ-లా-తఫ్-రహ్-ఇన్నల్లాహ-లా-యుహిబ్-బుల్-ఫరిహీన్. 77. వబ్-తగి-ఫీమా-ఆతా-కల్లా-హుద్-దారల్-ఆఖిరత-వలా-తన్-స-నసీ-బక-మినద్-దున్యావ-అహ్-సిన్-కమా-అహ్-సనల్లాహు-ఇలైక-వలా-తబ్-గిల్-ఫసాద-ఫిల్-అర్జి. ఇన్నల్లాహ-లా-యుహిబ్బుల్-ముఫ్-సిదీన్.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ اَفَلَا
تُبْصِرُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا
فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ
يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٧٤﴾
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوْا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٧٥﴾
اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنٰهُ
مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ
اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿٧٦﴾
وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٧٧﴾

71. చూడుడు. దేవుఁడు మీకు ప్రళయదినము వఱకు రాత్రిని శాశ్వతముగ నుంచినచో ఆ దేవుఁడు తప్ప ఇతర ఏ దైవము వెలురుతును తేఁగలఁడు? ఎందులకు మీరు వినరు! అని ఓ ప్రవక్త పలుకుము. 72. "చూడుఁడు. దేవుఁడు పగలే మీకు ప్రళయము వఱకు శాశ్వతముగ నుంచినచో దేవుఁడు తప్ప ఇతర ఏ దైవము, మీరు విశ్రాంతి గైకొనుటకు రాత్రి తేఁగలఁడు! ఎందులకు మీరు చూడరు" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 73. దేవుఁడు తన అనుగ్రహముచే మీరు విశ్రాంతి పుచ్చుకొనుటకును, ఆతని అనుగ్రహము వెదకుటకును, మీరు కృతజ్ఞత చూపుటకును రేయింబవళ్లను చేసెను. 74. తీర్పు దినమున దేవుఁడు అవిశ్వాసులను పిలిచి "మీరెవరిని నాకు సాటిగ తలంచుచుంటిరో వారెక్కడ?' ' అని పలుకును. 75. ప్రతి జాతినుండి ఒక్కొక్క సాక్షిని తీసికొని వత్తుము. మరల "మీ ప్రమాణము తీసికొని రండు' ' అని వారితో పలుకుదుము. అపుడు దేవుని మాటయే నిజము అని వారు తెలిసికొందురు. వారు కల్పించుకొనుచున్నవి వారికి మఱుఁగుపడి పోవును. 76. ఖారూను, మూసా జాతికి చేరినవాఁడు. వాఁడు వారికి విరోధముగ గర్వపడసాగెను. బలిష్ఠులైన అనేక మనుష్యులు ఎత్తలేనన్ని తాళపు చెవులుగల ఖజానాలు వానికి మే మొసంగి యుంటిమి. అపుడు ఆతనితో వాని సంఘము వారు "నీవు నిక్కిపడకుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు నిక్కిపడు వారిని ప్రేమింపఁడు. 77. దేవుఁడు నీకు నొసంగియున్న దానితో పరలోకమునకుఁ గూడ కృషి సలుపుము. ఇహలోక భాగమును మఱచిపోవకుము. ఎట్లు నీకు దేవుఁడు మేలు చేసియున్నాఁడో అట్లు నీవును (ప్రజలకు) మేలు చేయుము. దేశములో వినాశము కల్పింప పూనకుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు వినాశకారులను ప్రేమింపఁడు" అని పలికిరి.

78. ఖాల-ఇన్నమా-ఊతీ-తుహూ-అలా-ఇల్-మిన్-ఇన్దీ.
అవ-లమ్-యత్-లమ్-అన్నల్లాహ-ఖద్-అహ్-లక-మిన్-
ఖబ్-లిహీ-మినల్-ఖురూని-మన్-హువ-అషద్దు-మిన్హు-
ఖువ్వతన్-వ-అక్-సరు-జమ్అ.వలా-యుస్-అలు-అన్-
జునూ-బి-హిముల్-ముజ్-రిమూన్. 79. ఫ-ఖరజ-అలా-
ఖౌమిహీ-ఫీ-జీనతిహీ. ఖాలల్-లజీన-యురీదూనల్-
హయా-తద్-దున్యా-యాలైత-లనా-మిస్ల-మా-ఊతియ-
ఖారూను-ఇన్నహూ-లజూ-హజ్-జిన్-అజీమ్. 80. వ-
ఖాలల్-లజీన-ఊతుల్-ఇల్మ-వై-లకుమ్-సవా-బుల్లాహి-
ఖైరుల్-లి-మన్-ఆమన-వ-అమిల-సాలి-హన్-వలా-
యులఖ్-ఖాహా-ఇల్-లస్-సాబిరూన్. 81. ఫ-ఖసఫ్నా-
బిహీ-వ-బి-దారి-హిల్-అర్జ-ఫమా-కాన-లహూ-మిన్-ఫి-
అతిన్-యన్-సురూనహూ-మిన్-దూనిల్లాహి-వమా-కాన-
మినల్-మున్-తసిరీన్. 82. వ-అస్-బహల్-లజీన-
తమన్నౌ-మకానహూ-బిల్-అమ్సి-యఖూలూన.వై-క-
అన్నల్లాహ-యబ్-సుతుర్-రిజ్ఖ-లి-మన్-యషాఉ-మిన్-
ఇబాదిహీ-వ-యఖ్-దిరు-లౌలా-అమ్-మన్నల్లాహు-
అలైనా-ల-ఖసఫ-బినా. వై-వ-అన్నహూ-లా-యుఫ్-
లిహుల్-కాఫిరూన్. 83. తిల్-కద్-దారుల్-ఆఖిరతు-నజ్-
అలుహా-లిల్ల-జీన-లా-యురీదూన-ఉలువ్వన్-ఫిల్-
అర్జి.-వలా-ఫసాదన్-వల్-ఆఖిబతు-లిల్-ముత్తఖీన్. 84.
మన్-జాఅ-బిల్-హసనతి-ఫ-లహూ-ఖైరుమ్-మిన్హా-వ-
మన్-జాఅ-బిస్-సయ్యి-అతి-ఫ-లా-యుజ్-జల్-లజీన-
అమిలుస్-సయ్యి-ఆతి-ఇల్లా-మా-కానూ-యఅ్-మలూన్.

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْ ؕ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ
اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ
جَمْعًا ؕ وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۷۸﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ
فِيْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا
مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۷۹﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ
وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿۸۰﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ ۫ فَمَا
كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿۸۱﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ
وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ
لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
ع الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۲﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا
يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۸۳﴾
مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۴﴾

78. "ఈ ధనము నాకున్న జ్ఞానము వలన నాకు లభించినది" అని ఖారూను పలుకసాగెను. ఏమి? ఈతనికి పూర్వము ఈతని కంటె నెక్కువ బలము గలిగి చాల ధనము సేకరించినట్టి అనేక జన సమూహములను దేవుఁడు నాశము చేసినది ఈతనికి తెలియదా! పాపాత్ముల పాపములఁగూర్చి వారిని ప్రశ్నింపవలసిన అవసరముండదు. 79. మరల వాఁడు తన వైభవముతో తన సంఘము వారి యెదుటకు వచ్చెను. ఇహలోక జీవనము కోరునట్టి వారలు "ఖారూనునకు లభించియున్నట్టిది మాకుఁ గూడ లభించియున్న ఎంత బాగుండెడిది. నిశ్చయముగ వాఁడు గొప్ప అదృష్టవంతుఁడు" అని పలుకసాగిరి. 80. ఎవరికి (మత) జ్ఞానము లభించి యుండెనో వారు "మీ పాడుగాను! దేవుఁడు ఒసంగు పుణ్యము, విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిన వారికి చాల శ్రేష్ఠమైనది" అని పలికిరి. ఈ మాట ఓర్పుగల వారికే లభించును. 81. ఆ పిదప మేము వానిని వాని గృహమును భూమిలో అణఁగఁ ద్రొక్కి వేసితిమి. వానిని దేవుని (శిక్ష) నుండి తప్పించునట్టి వారెవరును లేకపోయిరి. వాఁడు తన్ను తాను కాపాడుకొనలేకపోయెను. 82. నిన్నటి దిన మెవరు అతని వలె కావలెనని కోరుచుండిరో వారు "చాలునయ్యా! దేవుఁడు తన దాసులలో తాను కోరిన వారికి చాల సంపద నొసంగుచున్నాఁడు, (తాను కోరువారికి) తక్కువ చేయుచున్నాఁడు అని తెలియుచున్నది. దేవుని అనుగ్రహమే మాపై లేకుండినచో మమ్ము కూడ భూమిలో అణఁగఁ ద్రొక్కి వేసి యుండును. చాలునయ్యా! అవిశ్వాసులు ముక్తి పొందరు అని తెలియనాయెను" అని పలుకసాగిరి. 83. ఈ పరలోకమును, ఎవరు భూమిలో గర్వము వహింపక ఉపద్రవములు చేయకుందురో వారి కొఱకు నియమింతుము. భయభక్తులు గలవారలకే మంచి ఫలితమున్నది.84. ఎవరు (తీర్పు దినమందు) పుణ్యము తెత్తురో వారికి దానికంటె మేలయినది లభించును. ఎవరు పాపములు తెత్తురో వారు చేసియున్న పాపములంతటి శిక్షయే వారికి లభించును.

85. ఇన్నల్లజీ-ఫరజ-తేలై-కల్-ఖుర్-ఆన-ల-రాద్దుక-ఇలా-మఆ-దిన్. ఖుర్-రబ్బీ-అత్-లము-మన్-జాఅ-బిల్-హు-దా-వ-మన్-హువ-ఫీ-జలా-లిమ్-ముబీన్. 86. వమా-కున్త-తర్‌జూ-అన్-యుల్‌ఖా-ఇలై-కల్-కితాబు-ఇల్లా-రహ్-మతమ్-మిర్-రబ్బిక-ఫలా-తకూ. నన్న-జహీరల్-లిల్-కాఫిరీన్. 87. వలా-యసుద్-దున్నక-అన్-ఆయా-తిల్లాహి-బఅ్‌ద-ఇజ్-ఉన్-జిలత్-ఇలైక-వద్‌ఉ-ఇలా-రబ్బిక-వలా-తకూనన్న-మినల్-ముష్-రికీన్. 88. వలా-తద్‌ఉ-మఅల్లాహి-ఇలా-హన్-ఆఖర-లా-ఇలాహ-ఇల్లా-హువ-కుల్లు-షైఇన్-హాలి-కున్-ఇల్లా-వజ్-హహూ. లహుల్-హుక్ము-వ-ఇలైహి-తుర్-జఊన్.

సూరతుల్ అన్ కబూత్, మక్కీ, రుకూ-7, ఆయతె(-69

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్

1. అలిఫ్-లామ్-మీమ్. 2. అ-హసి-బన్నాసు-అన్-యుత్-రకూ-అన్-యఖూలూ-ఆమన్నా-వ-హుమ్-లా-యుఫ్-తనూన్. 3. వల-ఖద్-ఫతన్నల్-లజీన-మిన్-ఖబ్-లిహిమ్-ఫల-యఅ్-లమన్నల్లా-హుల్-లజీన-సదఖూ-వ-ల-యఅ్-లమన్నల్-కాజి-బీన్. 4. అమ్-హసిబల్-లజీన-యఅ్-మలూనస్-సయ్యి-ఆతి-అన్-యస్-బిఖూనా. సాఅ-మా-యహ్-కుమూన్. 5. మన్-కాన-యర్‌జూ-లిఖా-అల్లాహి-ఫ-ఇన్న-అజ-లల్లాహి-ల-ఆతిన్-వ-హు-వస్-సమీ-ఉల్-అలీమ్.

امن خلق ٢٠ ٣٩٧ العنكبوت ٢٩

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وستون آية وسبع ركوعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ
يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

منزل ٥

85. ఎవఁడు నీకు ఖురాను (అనుసరించుట) విధించెనో యాతఁడు తప్పక నిన్ను పూర్వ స్థానమునకు తిరిగి తీసికొని పోవును. ఎవఁడు సత్యమత మందు ఉండెనో ఎవఁడు స్పష్టమైన దుర్మార్గమున పడియుండెనో నా ప్రభువునకు బాగుగ తెలియును అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 86. (ప్రవక్త పదవి లభింపక పూర్వము) నీకు ఖురాను గ్రంథము లభించునను ఆశ నీకు లేకుండెను. కాని నీప్రభువు అనుగ్రహమువలన లభించెను. కావున నీవు అవిశ్వాసులకు తోడుపడకుము. 87. నీకు దేవుని వాక్యములు లభించిన పిదప వారు నిన్ను వాని నుండి తొలఁగింపఁగూడదు. నీవు వారిని నీ ప్రభువు వైపునకు పిలువుము. నీవు విగ్రహారాధకులతో చేరకుము. 88. దేవుని వదలి యితర దైవములను పిలువకుము. అతఁడు తప్ప వేఱు దేవుఁడు లేఁడు. దేవుఁడు తప్ప ప్రతి వస్తువు నశించును. ఆతనికే అధికారము చెల్లును. మీరు ఆతని యొద్దకే పోవలసి యున్నది.

సూరతుల్ అన్ కబూత్ 29 మక్కీయ : 69 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ పేర.

1.అలిఫ్-లామ్-మీమ్. (చూడుఁడు సూరయే బఖరా) 2. ఏమి? ప్రజలు "మేము విశ్వసించితిమి" అని పలికిన మాత్రమున వారు తాము పరీక్షింపఁ బడరని తలఁచి యున్నారా! 3. మేము వారికి పూర్వము గడచిన వారిని పరీక్షించి యున్నాము. కావున నెవరు సత్యవంతులో మఱెవరు అసత్యవంతులో తప్పక దేవుఁడు స్పష్ట పఱచును. 4. ఏమి? పాపములు చేయునట్టివారు తాము మమ్మునుండి తప్పించికొని పాఱిపోవుదుమని తలంచు చున్నారా! వారు తీర్మానించుకొను చున్నది చాల చెడ్డది. 5. ఎవఁడు దేవుని దర్శనమందు ఆశ గలిగి యున్నాఁడో తప్పక దేవుని వాగ్దానము రానున్నది. అతఁడే సర్వము వినువాఁడు. సర్వము తెలిసిన వాఁడు.